

Nazwa przedmiotu: HISTORIA FORM I STYLÓW MUZYCZ		Rok akademicki
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: Wydział Dyrygentury i Wokalistyki Chóralnej, Edukacji Muzycznej i Rytmiki		2021/2022
Nazwa kierunku: Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej		
Forma studiów: stacjonarne I st	Profil kształcenia: ogólnoakademicki (A)	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: PROWADZENIE ZESPOŁÓW MUZYCZNYCH		Rok I / semestr I-II
Język przedmiotu: polski	Forma zajęć: wykład	Wymiar zajęć: 60 godzin
Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Edukacji Muzycznej: dr hab. Maria Gabryś-Heyke, prof. UMFC pedagog prowadzący przedmiot: doc. Małgorzata Szymanek-Piotrowska	
Cele przedmiotu	Celem nauczania tego przedmiotu jest wyposażenie przyszłych dyrygentów chóralnych, chórzystów, pedagogów, animatorów kultury w wiedzę z zakresu rozwoju form i stylów muzycznych oraz związanych z nimi technik kompozytorskich. Spowodowanie, aby absolwenci tego kierunku posiadali umiejętność biegłej pracy z partyturą, mieli dużą wiedzę na temat dzieł wokalnie-instrumentalnych (której nie można zgłębić bez znajomości dzieł instrumentalnych i symfonicznych), wiedzę na temat genezy powstania i zastosowanych środków fakturalno-formalnych w dziełach oratoryjnych, którymi w przyszłości będą dyrygować. Wskazanie studentom przydatności osiągniętej na zajęciach wiedzy i umiejętności w późniejszej pracy zawodowej.	
Wymagania wstępne	Studenci rozpoczynający ten kierunek studiów poza wiedzą ogólnomuzyczną z zakresu rozwoju historii muzyki i literatury muzycznej, na poziomie średnim, powinni znać terminologię muzyczną z zakresu technik kompozytorskich, form muzycznych i harmonii.	

Kod efektu	PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ	Przypisanie do efektów specjalnościowych (kierunkowych)
------------	--	---

w zakresie WIEDZY (W)

1	Zna podstawowy repertuar związany ze specjalnością PZM, ma wiedzę z zakresu historii muzyki, literatury instrumentalnej, chóralnej i wokalnie – instrumentalnej.	W2
2	Odróżnia style muzyczne oraz tradycje i tendencje wykonawcze z nimi związane.	W3
3	Potrafi rozpoznać powiązania i zależności między teoretycznymi i praktycznymi elementami kształcenia w zespole artystycznym, ma świadomość zależności pomiędzy zapisem a sposobem realizacji i interpretacji dzieła muzycznego.	W6

w zakresie UMIEJĘTNOŚCI (U)

4	Potrafi świadomie tworzyć i realizować własne koncepcje artystyczne dzieł muzyki chóralnej i instrumentalnej, w zgodzie z obowiązującymi tradycjami wykonawczymi	U1
5	Umie poprawnie wykonywać podstawowy repertuar muzyki chóralnej i instrumentalnej, reprezentujące różne style muzyczne, w pełni zrealizować materiał dźwiękowy dzieła, przekazać jego formę oraz zawarte w nim idee i treści, z wykorzystaniem własnej wyobraźni, intuicji i emocjonalności	U4
6	Potrafi przygotowywać prace pisemne i wystąpienia ustne z zakresu swojej działalności, odwołując się do fachowej literatury z wykorzystaniem umiejętności językowych na poziomie B2	U7

w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH (K)

7	Jest gotów do uczenia się przez całe życie	K1
8	Jest przygotowany do zbierania, analizowania i interpretowania informacji związanych z problematyką edukacyjną w zakresie sztuki muzycznej, angażowania się w działalność naukową, kulturotwórczą i edukacyjną, formułowania argumentacji dla swoich inicjatyw i idei	K2
9	podjęcia inicjatyw kulturalnych i prezentowania wynikających z nich zadań w przystępnej formie	K4

TREŚCI PROGRAMOWE

Semestr	Liczba godzin
Semestr I	
1. Periodyzacja wszystkich epok w historii muzyki od starożytności do muzyki XXI wieku.	2
2. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju polifonii wokalne w stylu a cappella w europejskich szkołach renesansowych, wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
3. Ogólna charakterystyka epoki baroku wraz z omówieniem fachowej terminologii oraz wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju stile concerto w formach t. jak: concerto grosso i koncert solowy wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	4
4. Geneza i rozwój formy suit, jako najstarszej formy cyklicznej, wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
5. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju wielkich form oratoryjno-kantatowych i religijnych baroku, wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	4
6. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju monodii akompaniowanej, stile rappresentativo, stile concitato i stile bel canto w włoskich operach barokowych, wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	4
7. Geneza i rozwój tragedii lirycznych, komedii baletowych i innych form dramatycznych charakterystycznych dla działalności <i>Dworskiej Opery Francuskiej</i> wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	4
8. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju stylu rokoko, galant i wczesno klasycznego, wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
9. Omówienie najważniejszych cech i przedstawicieli stylu klasycznego w muzyce XVIII wieku, wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
10. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju formy symfonii i orkiestry symfonicznej klasycznej w XVIII wieku.	4
Semestr II	
1. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju wielkich form oratoryjno-kantatowych i religijnych w okresie klasycyzmu wiedeńskiego, wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	6
2. Przełomowe znaczenie postawy twórczej L. van Beethovena dla rozwoju klasycznych form muzycznych, orkiestry symfonicznej i harmoniki funkcyjnej wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
3. Romantyzm – ogólne omówienie epoki; najważniejsze cechy charakteryzujące styl romantyczny w literaturze pięknej i muzyce oraz przedstawienie próby ogólnej klasyfikacji stylów i kompozytorów w muzyce tej epoki.	2
4. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju symfoniki w XIX wieku wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
5. Wybrane zagadnienia dotyczące wielkich form wokalnych, oratoryjno-kantatowych i religijnych w muzyce XIX wieku wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	6
6. Najistotniejsze cechy stylu neoromantycznego w muzyce XIX i XIX/XX w. wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
7. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju stylu impresjonistycznego wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
8. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju neoklasycyzmu na świecie wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
9. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju ekspresjonizmu w muzyce XX wieku.	2
10. Wybrane zagadnienia dotyczące zasad funkcjonowania techniki dodekafonicznej, serialnej i punktualistycznej.	2
11. Wybrane zagadnienia dotyczące rozwoju aleatoryzmu, muzyki stochastycznej, minimal i innych współczesnych technik i stylów kompozytorskich wraz z prezentacją przykładów muzycznych.	2
	60

Metody kształcenia

1. wykład problemowy
2. wykład konwersatoryjny
3. rozwiązywanie zadań artystycznych
4. praca indywidualna
5. praca w grupach

Weryfikacja efektów uczenia się

Metody weryfikacji	Nr efektu ¹
1.Kolokwium zbiorowe lub indywidualne z zagadnień historycznych i literatury muzycznej przepracowanej w I semestrze	1-10
2.Egzamin zbiorowy lub indywidualny z zagadnień historycznych i literatury muzycznej przepracowanej w II semestrze	1-10

Korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji ²			
Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1-20	1-5	1,2
2	1-20	1-5	1,2
3	1-20	1-5	1,2
4	1-20	1-5	1,2
5	1-20	1-5	1,2
6	1-20	1-5	1,2
7	1-20	1-5	1,2
8	1-20	1-5	1,2
9	1-20	1-5	1,2
10	1-20	1-5	1,2

Warunki zaliczenia

Obecność na zajęciach (zgodnie z Regulaminem studiów), realizacja treści programowych - powyżej 50%, spełnienie wymagań programowych do oceny, pozytywna ocena kolokwium i egzaminu, uzyskanie zamierzonych efektów.

Literatura podstawowa

Partytury i nagrania dzieł muzycznych obowiązujących na zaliczenie .

Encyklopedia muzyczna, część biograficzna pod red. E. Dziębowskiej. PWM Kraków 2000.

Archibald T. Davison and Willi Apel – *Historical Anthology of Music*. Cambridge, Mass. : Harvard University Press, 1946-1950.

M. Bukofzer- *Muzyka w epoce baroku* Nowy York 1947; tłum, Warszawa 1970

M. Wozaczyńska – *Muzyka Renesansu* , Skrypty i podręczniki 22 Gdańsk 1992

J. Chomiński i K. Wilkowska Chomińska -*Historia muzyki cz.I i II*.PWM Kraków 1990.

J. Chomiński i K. Wilkowska Chomińska -*Historia muzyki polskiej cz.I i II*. PWM Kraków 1990.

J. Chomiński – *Historia harmonii i kontrapunktu cz. II i III* PWM Kraków 1962

C. Sachs – *Historia instrumentów muzycznych* , N&C Nowy York 1943 ; tłum PWM Kraków 1989.

Z. M. Szwejkowski – *Między sztuką a ekspresją*. Musica Iagellonica 1992.

N. Harnoncourt – *Muzyka mową dźwięków*. Salzburg , Wien 1982;tłum Warszawa 1995.

U. Michels – *Atlas Muzyki*. Tom 1-2, Prószyński i S-ka.2000.

Ch. Wolff – *Johann Sebastian Bach*, 2000; tłum Warszawa 2011.

A. Schweitzer- *Johann Sebastian Bach* . PWM Kraków 1987

N. Elias – *Mozart, portret geniusza*. Norbert Elias Stichting 1991, PWM 2011

S. Jarociński – *Mozart*. PWM 1988

G.R. Marek – *Beethoven*. Copyright 1969;edycja polska PIW 1976

S. Łobaczewska – *Beethoven*. PWM 1984

M.T. Łukaszewski – *Przewodnik po muzyce fortepianowej*.PWM 2014.

J. Harper – *Formy i układ liturgii zachodniej do X do XVIII wieku*. Musica Jagiellonica, Kraków 1997

Ks.G. Mizgalski – *Podręczna encyklopedia muzyki kościelnej*; księgarnia Św. Wojciecha. Poznań, Warszawa, Lublin 1959.

A. Einstein – *Muzyka w epoce romantyzmu*, przełożyli Michalina i Stefan Jarocińscy. PWM, Kraków 1965.

Z. Skowron – *Nowa muzyka amerykańska*. Musica Iagellonica, Kraków 1995

Literatura uzupełniająca

¹ odnosimy się do uprzednio sformułowanych przez nas efektów uczenia się

² należy podać numer efektu uczenia się, numery odpowiednich zakresów treści kształcenia oraz przyporządkować im metody kształcenia i weryfikacji (podać numery)

Wolfgang Amadeus Mozart, Wybór listów, opracowanie Ireneusz Dembowski. PWM 2019.
 W. Hulewicz- Przybłęda Boży, Beethoven czyn i człowiek. PWM 1982
 I. Strawiński – Kroniki mego życia. PWM 1974
 S. Dybowski – Franciszek Liszt. Warszawa 1986
 T. A. Zieliński – Style, kierunki i twórcy muzyki XX wieku. Warszawa 1972, wyd. II Kraków 1981
 S. Jarociński – Orfeusz na rozdrożu, Warszawa 1974
 M. Gołąb – Dodekafonia. Studia nad teorią i kompozycją pierwszej połowy XX wieku. Bydgoszcz 1987
 S. Łobaczewska – tablice chronologiczne
 L. Rognoni – Wiedeńska szkoła muzyczna. Biblioteka „Res facta” nr 3, Kraków 1978.
 B. Schaeffer – Muzyka XX wieku. Twórcy i problemy. Kraków 1975.
 Z. Helman – Neoklasycyzm w muzyce polskiej XX wieku. Kraków 1985
 K. Baculewski - Polska twórczość kompozytorska 1945-1980, w serii, Kraków 1987.
 M. Piotrowska – Neoklasycyzm w muzyce XX w. ATK Warszawa 1982.
 T. Adorno – Filozofia nowej muzyki. Warszawa 1974
 P. Podejko – Muzyka XX wieku, cz. I, II, III (Materiały pomocnicze do nauczania literatury muzycznej – Katedra Teorii Muzyki PWSM – Sopot 1
 B. Pocij – opera w „Ruchu Muzycznym” (1984, XXVIII nr 5)
 Pocij – symfonia w „Ruchu Muzycznym” (1986, XXX nr 15).
 Pocij – formy kantatowo -oratoryjne w: „Ruchu Muzycznym” (1984, XXVIII nr 24).
 Pocij – formy cykliczne w: „Ruchu Muzycznym” (1984, XXVIII nr 13)
 inne pozycje aktualizowane.

Kalkulacja nakładu pracy studenta potrzebnej do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (w godz.)

Zajęcia dydaktyczne – godziny kontaktowe	60
Przygotowywanie się do zajęć	
Praca z literaturą	15
Konsultacje	
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	15
Inne	
Łączny nakład pracy studenta w godz.	90
Liczba punktów ECTS	3

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
Punkty ECTS	1,5	1,5				
Liczba godzin w tygodniu	2	2				
Rodzaj zaliczenia	kolokwium	egzamin				

Możliwości kariery zawodowej

Kurs historii muzyki jest przydatny w szczególności do nauki przedmiotów: dyrygowanie, gra na instrumencie, kształcenie słuchu, harmonia, czytanie partytur, instrumentacja.

Absolwent jest przygotowany do podjęcia kształcenia na studiach II st. - w szczególności do przedmiotów: analiza dzieła muzycznego, literatura specjalistyczna, propedeutyka kompozycji i aranżacji, kontrapunkt.

Absolwent jest przygotowany od strony przedmiotu do prowadzenia różnorodnych zespołów muzycznych oraz zajęć umuzykalniających w szkolnictwie muzycznym I stopnia, szkolnictwie ogólnokształcącym oraz w placówkach pozaszkolnych.

Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
	Doc. Małgorzata Szymanek-Piotrowska	Korekty nazwy przedmiotu i dostosowanie treści programowych przedmiotu.

SPOSOBY REALIZACJI I WERYFIKACJI EFEKTÓW UCZENIA SIĘ ZOSTAŁY DOSTOSOWANE DO SYTUACJI EPIDEMIOLOGICZNEJ WEWNĘTRZNYMI AKTAMI PRAWNYMI UCZELNI